

پاڭا شاھزادە

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

گره چۆچه کلری

ياقا شاهزاده

تەرجىمە قىلغۇچى: يانتىگۈل مەجىت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

格林童话选. 2: 维吾尔文/(德)格林(Grimm,J.),
(德)格林(Grimm,W.)著;帕提古丽·米吉提译. —
乌鲁木齐:新疆人民出版社,2007.5

ISBN 978-7-228-10965-4

I. 格… II. ①格… ②格… ③帕… III. 童话—作品集—
德国—近代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I516.88

中国版本图书馆CIP数据核字(2007)第069627号

著者	(德)格林兄弟
译者	帕提古丽·米吉提
责任编辑	艾合买提·伊明
责任校对	古丽夏尔·纳格买提
出版发行	新疆人民出版社
电话	(0991)2827472
地址	乌鲁木齐市解放南路348号
邮编	830001
印刷	新疆新华印刷二厂
经销	新疆维吾尔自治区新华书店
开本	880×1230毫米 1/32
印张	3.375
版次	2007年5月第1版
印次	2007年5月第1次印刷
印数	1—5000册
书号	ISBN 978-7-228-10965-4
定价	6.00元

如有印装错误,请与维文编辑部发行科联系。

بۇ كىتاب ئۆسمۈر - بالىلار نەشرىياتىنىڭ 1985 - يىلى 8 - ئاي
1 - نەشرى، 1986 - يىلى 12 - ئاي 2 - باسمىغا ئاساسەن تەرجىمە
ۋە نەشر قىلىندى .

本书根据少年儿童出版社 1985 年 8 月第 1 版，1986 年 12 月第
2 次印刷本翻译出版。

پاڧا شاھزادە

ئاپتورى : ي . گىرم ، ۋ . گىرم (گېرمانىيە)
تەرجىمە قىلغۇچى : پاتىگۈل مىجىت
مەسئۇل مۇھەررىرى : ئەخمەت ئىمىن
مەسئۇل كوررېكتورى : گۈلشەھەر نېغمەت
نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى : شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى
تېلېفون : 0991-2827472
ئادرېسى : ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر
پوچتا نومۇرى : 830001
باسقۇچى : شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتى
سانقۇچى : شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى
فورماتى : 880×1230 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى : 3. 375
نەشرى : 2007 - يىلى 5 - ئاي 1 - نەشرى
باسمىسى : 2007 - يىلى 5 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تراژى : 1-5000
كىتاب نومۇرى : ISBN 978-7-228-10965-4
باھاسى : 6.00 يۈەن

تۈپلەشتە خاتالىق كۆرۈلمە ، ئۇيغۇر تەھرىر بۆلۈمى تارقىتىش ئىشخانىسى بىلەن ئالاقىلىشىڭ .

Grimm's Fairy Tales

مۇندەرىجە

1	باتۇر تىككۈچى
22	ئاپئاق مەلىكە
43	ئالتۇن قۇش
60	ئۈچ تال پەي
	تۈگمەنچىنىڭ شاگىرتى بىلەن پۇچقاق مۈشۈك
69	
79	پاقا شاھزادە
88	تىترەشنى ئۆگىنىش

باتۇر تىككۈچى

يازنىڭ بىر ئەتىگەنلىكى تىككۈچى دېرىزىنىڭ تۈۋىدە ئولتۇرۇپ كىيىم تىكىۋاتسا، بىر ئايالنىڭ «مۇراببا ساتىمەن، مۇراببا...» دەپ توۋلىغان ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. بۇ ئاۋاز تىككۈچىنىڭ قولىغا بەكمۇ يېقىملىق ئاڭلىنىپتۇ. ئۇ دېرىزىدىن بېشىنى چىقىرىپ:

— سۆيۈملۈك خانىم، ماۋۇ يەرگە چىقىڭ، مۇراببا سېتىمەن. ئىزدىن ئالماقچىمەن، — دەپ توۋلاپتۇ.

ھېلىقى ئايال ئېغىر سېۋىتىنى كۆتۈرۈپ بىنانىڭ ئۈچىنچى قەۋىتىگە — تىككۈچىنىڭ ئۆيىگە چىقىپتۇ. ئۇ تىككۈچىگە خېلى جىق مۇراببا سېتىۋالدىغان بولدىمۇ، دەپ ئويلاپ ھەممە كوزا — قاقچىلىرىنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ مۇراببا ئۈسۈشقا تەييارلىنىپ تۇرۇپتۇ. تىككۈچى قاچا — كوزىلاردىكى مۇراببالارنىڭ ھەممىسىگە زەن سېلىپ قارايتۇ، قولىغا ئېلىپ پۇراپتۇ، ئاخىردا:

— ماڭا مۇراببادىن ئىككى سەر بەش مىسقال تارتىپ بېرىڭ، ئۈچ سەر بولۇپ كەتسىمۇ مەيلى، — دەپتۇ.

ئايال خېلى جىق مۇراببا سېتىش ئۈمىدىدە ئۈچىنچى قەۋەتكە چىققانىكەن. ئۇ تىككۈچىنىڭ دېگىنىنى تارتىپ

بېرىپتۇ - دە، غۇدۇرىغىنىچە پەسكە چۈشۈپ كېتىپتۇ.
 — بۇ مۇراببانىڭ سالامەتلىكىمگە پايدىسى جىق جۇمۇ، — تىككۈچى شۇنداق دېگىنىچە ئاشخانىدىن بىر پارچە بولكىنى ئاچىقىپتۇ - دە، ئۇنى ياپىلاقلاپ كېسىپتۇ، ئاندىن ئۈستىگە مۇراببانى سۈرتۈپ، — بۇنىڭ تەمى چوقۇم ياخشى. لېكىن، مەن ئۇنى مۇشۇ جىلتىكىنى پۈتتۈرۈپ بو- لۇپ يېيىشىم كېرەك، — دەپ يېمەي ئېلىپ قويۇپتۇ.
 ئۇ بولكىنى يېنىغا قويۇپ كىيىم تىكشە باشلاپتۇ. ئۇنىڭ كەيپى چاغ بولغاچقىمىكىن، قىلغان ئىشى ناھايىتى ئاۋۇپتۇ. بۇ چاغدا، مۇراببانىڭ ئۆتكۈر پۇرىقى تامدىكى بىر توپ چىۋىنىڭ ئىشتىھاسىنى قوزغىۋېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار گۈزۈلداشقىنىچە كېلىپ بولكىغا ئولشىپتۇ. تىك- كۈچى بۇنى كۆرۈپ:

— ۋۇي، كىم سىلەرنى چىلاپ كەلدى؟ — دەپ چى- ۋىنلارنى قورۇپتۇ. بىراق نېمىسچە بىلمەيدىغان بىزەڭ چى- ۋىنلار يوقىلىش تۈگۈل بارغانسېرى ئاۋۇپ كېتىپتۇ. بۇنىڭ- دىن زەردىسى قاينىغان تىككۈچى قولغا بىر پارچە لاتىنى ئېلىپ:

— توختاپ تۇرۇش، ئەدىپىڭلارنى بەرمەيدىغان بول- سام، — دېگىنىچە چىۋىنلارنى پاقىلدىتىپ ساۋىغىلى باشلاپتۇ.

ئۇ لاتىنى تاشلاپ شۇنداق سانسى، ئازمۇ ئەمەس، كۆپمۇ ئەمەس يەتتە چىۋىن ئۆلۈپ پۈت - قوللىرىنى ئۇزۇن سوزۇپ

ياتقۇدەك. تىككۈچى ئۆزىنىڭ بۇ باتۇرلۇقىدىن پەخىرلىنىپ -
تۇ ۋە ئۆز - ئۆزىگە: «ئەسلىدە مەن مۇشۇنداق ياراملىق،
مۇشۇنچە باتۇر ئەزىمەت ئىكەنمەنغۇ، بۇنى پۈتۈن شەھەردىكى
خالايىق بىلىشى كېرەك» دەپتۇ - دە، ھاپىلا - شاپىلا بىر
بەلۋاغ تىكىپ، ئۇنىڭغا يوغان قىلىپ: «بىر ئۇرۇشىدا يەتتە -
نى ئۆلتۈرگەن» دېگەن خەتنى كەشتىلەپتۇ. ئۇ كۆڭلىدە:
«مېنىڭ باتۇرلۇقىمنى بىر شەھەردىكى ئادەمنىڭ بىلىشى
قانچىلىك ئىش ئىدى. بۇنى يەر يۈزىدىكى جىمى ئادەم بىلە -
شى كېرەك» دەپ ئويلاپتۇ - دە، خەت كەشتىلەنگەن بەلۋاغ -
نى بېلىگە باغلاپ تالاغا مېڭىپتۇ. چۈنكى، ئۇ بۇ كىچىككىدە -
نە سەيپۇڭخاندا باتۇرلۇقىنى نامايان قىلالايدىكەن. ئۇ يول -
غا چىقىش ئالدىدا ئېلىۋالغۇدەك بىرەر نېمە چىقىپ قالار -
مىكەن، دېگەن ئۈمىدە ئۆيىنىڭ ھەممە بۇلۇڭ - پۇچقاقلدە -
رىنى ئاقتۇرۇپ چىقىپتۇ، ئەمما بىر پارچە ئېشىپ قالغان
پىشلاقتىن باشقا ھېچ نەرسە تاپالماپتۇ - دە، ئۇنى ئېلىپ
خالتىسىغا سېلىۋاپتۇ. ئاندىن ئىلگىرى ئورماندىن تۇتۇۋال -
غان بىر قوشنىمۇ قەپەستىن ئېلىپ پىشلاق سالغان خالتە -
سىغا سېلىپ ئېلىپ مېڭىپتۇ.

تىككۈچى يولغا چىقىپتۇ. ئۇ نۇرغۇن يوللار باسقان
بولسىمۇ قىلچە ھارماپتۇ. چۈنكى، ئۇ ئورۇق بولۇپ، بەدىنىدە -
دە ئارتۇقچە گۆش يوق، ناھايىتى يېنىك ئىكەن. ئۇ بىر چە -
غىر يول بىلەن مېڭىۋېرىپتۇ. مېڭىپتۇ، مېڭىپتۇ، بىر
چاغدا ئېگىز بىر تاغنىڭ باغرىغا كېلىپ قاپتۇ. ئۇ تاغنىڭ

ئەڭ ئېگىز چوققىسىغا چىقىپ شۇنداق قارىسا، بەھەيۋەت
بىر دىۋە ئەتراپىغا مەغرۇر قاراپ ئولتۇرغۇدەك. ئۇنىڭ تۈر-
قىدىن جاھانغا سىغمايۋاتقانلىقى مانا مەن دەپ چىقىپ تۈرد-
دىكەن. تىككۈچى دىۋىنىڭ ئالدىدا چىمچىلاقچىلىكلا كېلىد-
دىكەن. شۇنداقتمۇ ئۇ يۈرىكىنى قاپتەك قىلىپ دىۋىنىڭ
ئالدىغا كەپتۇ:

— بۇرادەر، قانداق ئەھۋالنىڭ؟ بۇ يەردە جاھانغا نەزەر
سېلىپ ئولتۇردۇڭمۇ نېمە؟ مەنمۇ مۇشۇ كەڭ جاھاندا تەلەي
سىناپ باقاي، دەپ ئاتلاندىم. يۈر، خالىساڭ مەن بىلەن بىل-
لە، سېنى ئالغاچ كېتەي.

— ھالىڭغا باقماي پو ئاتسەنغۇ پەتەك! قۇرتچىلىك
تۇرۇپ نېمەڭگە يوغان سۆزلەيسەن، — دەپتۇ دىۋە ئۇنى
كۆزىگىمۇ ئېلىپ قويماي.

— نېمە دەۋاتسەن؟ — دەپتۇ تىككۈچى ۋە شۇئان
چاپىنىنى سېلىپ بەلۋېغىنى ئۇنىڭغا كۆرسىتىپتۇ، —
كۆزۈڭنى يوغان ئېچىپ ماڭا بىر قارىغىنا، مانا مەن
قانداق ئادەم؟!

دىۋە ئۇنىڭ بەلۋېغىدىكى «بىر ئۇرۇشىدا يەتتىنى ئۆل-
تۈرگەن» دېگەن خەتلەرنى كۆرۈپ، ئۇنى بىر ئۇرۇشىدا يەتتە
ئادەمنى ئۆلتۈرگەن ئوخشايدۇ، دەپ قاپتۇ. — دە، سەل پەس-
كويغا چۈشۈپتۇ. لېكىن، ئۇ يەنىلا بۇ ۋىجىك ئادەمنى سىناپ
باققىنىم تۈزۈك، دەپ ئويلاپ، بىر تال تاشنى ئېلىپ مە-
جىپىلا سۈيىنى چىقىرىۋېتىپ:

— كۈچلۈك بولساڭ ماڭا ئوخشاش قىلىپ باقە قېنى، —
دەپتۇ.

— ۋاي - ۋۇي، ھۈنرىڭ شۇمدى؟ مەن ئۈچۈن بۇ
ھېچقانچە ئىش ئەمەس، — تىككۈچى شۇنداق دېگىنىچە خال-
تىسىدىن ھېلىقى پىشلاقنى ئېلىپ، بىرلا مېجىپ سۈيىنى
چىقىرىۋېتىپتۇ، — مانا مېنىڭ بىگىسمىنى كۆرۈپ باق.
دېۋە گەپ قىلماپتۇ. ئەمما، ئىچىدە بۇ پەتەك تىككۈچى-
گە قايىل بولماپتۇ، ئۇ يەردىن يەنە بىر تال تاشنى ئېلىپ
ئاسمانغا قارىتىپ بىر ئېتىپتىكەن، ھېلىقى تاش كۆز يەت-
كۈسىز ئېگىزلىككە چىقىپ كېتىپتۇ.
— نۆۋەت ساڭا كەلدى، قېنى سەن قۇشقاچچىلىك جې-
نىڭ بىلەن تاشنى قانچىلىك ئېگىزگە ئاتسەنكىن، —
دەپتۇ ئۇ.

— ياخشى ئاتتىڭ، — دەپتۇ تىككۈچى، — ئەمما سەن
ئاتقان تاش بەرىبىر قايتىپ يەرگە چۈشىدۇ. قارا، ماڭا، مەن
تاش ئاتىدىغان بولسام ھەرگىز قايتىپ چۈشمەيدۇ.
ئۇ شۇنداق دەپلا خالتىسىدىكى ھېلىقى قۇشنى قاماللاپ
ئاسمانغا قارىتىپ بىر ئېتىپتىكەن، قۇش شۇ ئۇچقانچە
ئاسماننىڭ قەرىگە چىقىپ كېتىپ قايتىپ چۈشمەپتۇ.
— قانداق، ئاغىنە؟ سېنىڭچە جايدا بولغاندۇ؟ —
دەپتۇ تىككۈچى كۆرەڭلىگەن ھالدا.

— بىرنەرسە ئېتىشتا خېلى ھۈنرىڭ بار ئىكەن. گەپ
ئەمدى قانچىلىك ئېغىرلىقتىكى نەرسىنى كۆتۈرەلىشىڭدە

قالدى، — دەپتۇ دىۋە. ئاندىن ئاۋاق تىككۈچىنى باشلاپ
 كېسىۋېتىلگەن چوڭ بىر تۈپ دەرەخنىڭ يېنىغا كەپتۇ.
 — كۈچلۈك بولساڭ بۇ دەرەخنى كۆتۈرۈشۈپ ئورماندىن
 ئاچقىشىپ بەر.

— ۋاي ماقۇل، — دەپتۇ تىككۈچى، — دەرەخنىڭ
 غولىنى سەن ئۆشەنگە ئال، ئەڭ چوڭ ۋە ئەڭ ئېغىر تەرد-
 پى شاخ پۇتاقلىرى ئىكەن، ئۇنى مەن كۆتۈرەي.

دىۋە بەستىلىك بولغىنى بىلەن بەكمۇ گۈل ئىكەن. ئۇ
 دەرەخنىڭ غولىنى مۇرىسىگە ئېلىپ كەينىگىمۇ قارىماي
 مېڭىپتۇ. تىككۈچى دەرەخنىڭ توم شېخىغا مىنىۋاپتىكەن،
 دىۋە ئۇنى ھەم دەرەخنى كۆتۈرۈپ كېتىۋېرىپتۇ. تىككۈچى
 بولسا «ئۈچ تىككۈچى ئاتلىق چىقتى شەھەردىن» دەپ ناخشا
 ئېيتىپ ئولتۇرۇپتۇ. دىۋە ئېغىر دەرەخ بىلەن تىككۈچىنى
 كۆتۈرۈپ مېڭىپ قارا تەرگە چۆمۈپتۇ.

— بۇرادەر، ماڭغۇچىلىكىم قالمىدى، دەرەخنى يەرگە
 قويدۇم ئەمەسە، — دەپتۇ ئۇ.

تىككۈچى دەرەخنىڭ غولىدىن ئەپچىللىك بىلەن سەك-
 رەپ چۈشۈپتۇ ۋە دەرەخنى كۆتۈرۈپ كەلگەن قىياپەتتە
 قۇچاقلاپ تۇرۇپ:

— ۋاي — ۋۇي، تاغدەك بەستىڭ بولغان بىلەن مۇشۇند-
 چىلىك دەرەخنىمۇ كۆتۈرەلمەيدىغان پور نېمىكەنەن، —
 دەپتۇ.

ئۇلار بىللە يولغا راۋان بوپتۇ. يولدا ئۇلارنىڭ ئالدىغا

بىر تۈپ گىلاس دەرىخى ئۇچراپتۇ. قارىسا دەرەخنىڭ ئۈچىدە -
 دىكى گىلاسار ئاپتاپنىڭ تەپتىدە تازا مەي باغلاپ پىشقاندى -
 كەن. دىۋە دەرەخنىڭ ئۈچىنى بىر قولى بىلەن شۇنداق ئې -
 گىپ تىككۈچىنى گىلاس بىلەن تويغۇچە مېھمان قىلماقچى
 بوپتۇ. لېكىن، تىككۈچى بەك ۋىجىك، گىلاس دەرەخنىڭ
 ئۈچىنى ئېگىپ تۇرالغۇدەك كۈچى يوق ئىكەن. شۇ ئەسنادا
 دىۋە گىلاس دەرەخنىڭ ئۈچىنى قويۇۋېتىپتىكەن، دەرەخ
 تۈزلىنىپ تىككۈچىنى ھاۋاغا قاڭقىتىپ تاشلاپتۇ، ئۇ خېلىدە -
 دىن كېيىن يەرگە چۈشۈپتۇ. ئەمما، ھېچقانداق يېرى
 زەخمىلەنمەپتۇ. دىۋە بۇنى كۆرۈپ تىككۈچىگە:

— قانداق بۇرادەر، ئېگىپ بەرگەن دەرەخنىڭ شېخىنىدە -
 مۇ تۇتالغۇدەك مادارنىڭ يوق ئىكەنمۇ؟ — دەپتۇ.

— ئۇنداق ئەمەس، بۇرادەر، بىر ئۇرۇشىدا يەتتە ئادەمنى
 ئۆلتۈرگەن مەندەك باتۇر ئاشۇ كىچىككەن دەرەخ شېخىنى
 تۇتالماي قالامدەن؟ قارىسام بىر ئوۋچى ئورماندا تۇرۇپ
 مېنى قارىغا ئېلىۋېتىپتۇ، ئوقتىن ئۆزۈمنى قاپچۇرۇش
 ئۈچۈن ئاسمانغا سەكرىدىم دېگەنە. نوچى بولساڭ سەنمۇ
 شۇنچە ئېگىزگە سەكرەپ باقە، — دەپتۇ تىككۈچى.

دىۋە ئېگىزگە سەكرەپ بېقىپتۇ، لېكىن دەرەخنىڭ
 ئۈچىدىن زادىلا ھالقىيالماپتۇ. ئۇ پۈتۈن كۈچىنى يىغىپ
 بىر سەكرەپتىكەن، دەرەخنىڭ ئاچمىقىغا قىسىلىپ قاپتۇ.
 تىككۈچى ئۇنى يەنە بىر قېتىم ئۇتۇپتۇ.

— باتۇر يىگىت بولساڭ مەن بىلەن بىللە ئۆڭكۈرگە

بېرىپ تۇنىگىن، — دەپتۇ دىۋە.
 تىككۈچى ماقۇل بولۇپ ئۇنىڭغا ئەگىشىپ ئوڭكۈرگە
 كىرىپتۇ. قارىغۇدەك بولسا، ئوتنىڭ ئەتراپىدا ئولتۇرغان
 دىۋىلەرنىڭ ھەربىرى بىر قوينى كاۋاپ قىلىپ يەپ ئولتۇر-
 غۇدەك. تىككۈچى ئەتراپىغا قاراپ بېقىپ ئىچىدە: «بۇ يەر
 مېنىڭ سەيپۇڭخانامدىن جىق چوڭ ئىكەن» دەپ ئويلاپتۇ.
 دىۋە ئۇنىڭغا بىر كارىۋاتنى كۆرسىتىپتۇ. بۇ كارىۋات
 ناھايىتىمۇ چوڭ ئىكەن. تىككۈچى ئۇنىڭ بىر بۇلۇڭىدا تۇ-
 گۈلۈپ يېتىپ ئۇخلاپتۇ، تەڭ كېچە بولغاندا دىۋە ئاستا ئور-
 نىدىن تۇرۇپ بىر تۆمۈر كالتەكنى ئاپتۇ — دە، بىرنى ئۇرۇپ
 كارىۋاتنى ئوتتۇرىدىن ئىككى قىلىۋېتىپتۇ. ئۇ كارىۋاتتا
 ئۇخلاۋاتقان بىچارە ئىنجىمارۇقنى ئاللىقاچان ئۇ دۇنياغا
 سەپەر قىلدى، دەپ ئويلاپتۇ. ئەتىسى قاق سەھەردە دىۋىلەر
 تىككۈچىنى ئاللىقاچان ئېسىدىن چىقىرىپ ئورمانغا كېتىپ-
 تۇ. تىككۈچى خۇددى ھېچ ئىش كۆرمىگەندەك ئۇلارنىڭ
 كەينىدىن بېرىپتۇ. دىۋىلەر ئۇنى كۆرۈپ چۆچۈپ كېتىپتۇ
 ۋە بۇ باتۇر بىزنى ئۆلتۈرۈپ قويمىسۇن، دەپ قورقۇپ
 ئالدى — كەينىگە قارىماي قېچىپ كېتىپتۇ.

تىككۈچى بېشى قايغان، پۈتى تايغان تەرەپكە قاراپ مې-
 ئىۋېرىپ، ئاخىر بىر پادىشاھنىڭ ئوردىسىغا كىرىپ قاپتۇ.
 ئۇ بەك جىق يول مېڭىپ چارچاپ كەتكەچكە، چىمغا ئۆزىنى
 تاشلاپلا ئۇيقۇغا كېتىپتۇ، ئۇ تازا تاتلىق ئۇخلاۋاتقاندا، كى-
 شلەر ئۇنىڭ بەلۋېغىدىكى «بىر ئۇرۇشىدا يەتتىنى ئۆلتۈر-

گەن» دېگەن خەتنى كۆرۈپ قاپتۇ ۋە ھەيران بولۇشۇپ ئۇنىڭ ئۆچۈرسىگە ئولشىپتۇ.

«توۋا، تىنچلىق زاماندا بۇ باتۇر قەيەرلەردىن كېلىپ قالدىكەنە؟ ئۇ بۇ يەرگە نېمە قىلغىلى كەلگەندۇر؟ ئۇ چوقۇم قالتىس ئادەم ئوخشايدۇ» دېيىشىپتۇ ئولشىپ تۇرغانلار.

ئۇلار دەرھال بېرىپ بۇ ئىشنى پادشاھقا خەۋەر قىپتۇ ۋە ئۇنىڭغا ناۋادا ئۇرۇش بولۇپ قالسا، بۇ باتۇر قالتىس ئەسقاتىدۇ، شۇڭا ئۇنى ھەرگىز قولىدىن چىقارمىسلا، دەپتۇ. پادشاھ بۇ تەكلىپنى ماقۇل كۆرۈپتۇ ۋە ئۇنى باشلاپ كېلىشكە بىر ۋەزىرنى ئەۋەتىپتۇ. ۋەزىر ئۇ ئويغانغۇچە بېشىدا قاراپ تۇرۇپ، ئويغانغاندىن كېيىن پادشاھنىڭ پەرمانىنى يەتكۈزمەكچى بوپتۇ. تىككۈچى بىر چاغلاردا ئويغانىپتۇ، ئېرىنچەكلىك بىلەن كېرىلىپ كۆزىنى ئېچىپتۇ. ۋەزىر ئۇنىڭغا پادشاھنىڭ پەرمانىنى يەتكۈزۈپتۇ.

— مەن دەل مۇشۇ ئىش ئۈچۈن بۇ يەرگە كەلدىم، شاھ.

قا خىزمەت قىلىشقا جېنىم پىدا، — دەپتۇ تىككۈچى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئۇ يۇقىرى شان - شەرەپكە ئىگە بولۇپ ئالاھىدە ئېتىبارغا ئېرىشىپتۇ، كارامەت ھەشەمەتلىك ۋە كاتتا جايدا تۇرىدىغان بوپتۇ.

باشقا سەركەردە، نۆكەرلەر ئۇنىڭغا ھەسەت قىلىشقا باشلاپتۇ، ئۇلار تىككۈچىنى قىلچە كۆزىگە ئىلماپتۇ، ئۇنى بىر ئامال قىلىپ كۆزدىن يوقاتماقچى بوپتۇ ۋە ئۆزئارا مەسلىھەتكە چۈشۈپتۇ: